

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 640/2021-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Duditša a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], advokátskou kanceláriou, [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], v mene ktorej koná [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], konateľ a advokát, proti postupu v konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 6 C 242/2007 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. októbra 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom sp. zn. 6 C 242/2007 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadost'učinenie vo výške 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ je stranou v procesnom postavení žalobcu v 2. rade v konaní o určenie vlastníckeho práva k pozemku a určenie veci patriacej do dedičstva vo vzťahu k pozemku v k. ú. Príkra zapísanom na [REDAKOVANÉ] ako parcela [REDAKOVANÉ] v podieloch bližšie určených v žalobe podanej okresnému súdu 30. augusta 2007.

3. Na základe skôr podanej ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 16. decembra 2020, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní, ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 246/2021 zo 7. septembra 2021 vyslovil porušenie práv sťažovateľa nečinnosťou okresného súdu a prikázal mu konať v namietanom konaní bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľovi priznal proti okresnému súdu finančné zadosťučinenie v sume 2 000 eur a náhradu trov konania.

4. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojho základného práva vlastniť majetok a práva na pokojné užívanie majetku v dôsledku celkovej dĺžky súdneho konania vedeného okresným súdom. Súdne konanie sa vedie pre určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sťažovateľ nemôže pokojne užívať, kým nie je rozhodnuté právoplatne a finálne v merite veci na základe žaloby sťažovateľa (a ostatných žalobcov).

5. Po viac ako 13 rokoch od podania žaloby nedošlo k finálnemu rozhodnutiu vo veci. V dôsledku toho došlo podľa sťažovateľa aj k zásahu do základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie.

6. Podľa sťažovateľa porušovanie označených práv stále trvá. Ide o permanentný a trvajúci protiprávny stav.

II.

Argumentácia sťažovateľa

7. Podstata argumentácie sťažovateľa spočíva v týchto skutočnostiach:

a) Sťažovateľ namieta, že počas súdneho konania v trvaní viac ako 13 rokov nebol odstránený stav právnej neistoty ani vydaním nálezu ústavného súdu. Pokiaľ nebude vo veci právoplatne a finálne rozhodnuté, tak bude dochádzať k porušovaniu práva sťažovateľa vlastniť majetok, keďže nehnuteľnosti, o ktorých sa koná v namietanom konaní, majú pre sťažovateľa podstatný význam.

b) Predmet sporu pred okresným súdom má veľký význam pre sťažovateľa, pretože ide o nehnuteľnosti, ktoré majú patriť do dedičstva sťažovateľa a jeho rodiny, a preto na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam má veľký záujem aj pre zachovanie pozemkov v rodine sťažovateľa.

c) Sťažovateľ nemá k dispozícii počas vyše 13 rokov žiadny konečný právny titul, na základe ktorého by mohol pokojne užívať svoj majetok.

d) Keďže okresný súd postupuje v namietanom konaní pomaly a neefektívne, znemožňuje sťažovateľovi riadne užívať svoju nehnuteľnosť vyše 13 rokov, čím zjavne dochádza aj k vzniku škody, keďže nehnuteľnosť toho času nie je možné predať či prenajať, a tak brat' z majetku sťažovateľa plody.

e) Sťažovateľ je obmedzený na svojom práve užívať nehnuteľnosť, ktorej sa predmetný spor týka, a to v dôsledku dlho trvajúceho súdneho konania, ktoré ešte stále nebolo ukončené právoplatným rozhodnutím.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Predmetom konania o ústavnej sťažnosti je preskúmanie opodstatnenosti argumentácie, ktorou sťažovateľ namieta, že v napadnutom konaní, ktoré prebieha už 13 rokov a doteraz nebolo právoplatne skončené ani napriek tomu, že ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 246/2021 zo 7. septembra 2021 rozhodol o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, dochádza v dôsledku nemožnosti užívať nehnuteľnosť, ktorá je predmetom napadnutého konania, k porušovaniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 dodatkového protokolu.

9. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 246/2021 samostatnými podaniami doručenými ústavnému súdu 3. augusta 2021 a 3. septembra 2021 bez výzvy ústavného súdu doplnil už prijatú ústavnú sťažnosť tak, že smerovala aj k porušeniu základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy v spojení čl. 11 ods. 1 listiny a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 242/2007. Vzhľadom na to, že ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 246/2021-35 z 11. mája 2021 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu a sťažovateľ doručil ústavnému súdu jej doplnenia až po rozhodnutí o jej prijatí na ďalšie konanie, touto argumentáciou sťažovateľa sa ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 246/2021 už nezaoberal, resp. o nej nekonal.

10. Sťažovateľ namieta porušenie základných práv, o ktorých ústavný súd nerozhodol z uvedeného dôvodu nálezom č. k. IV. ÚS 246/2021 zo 7. septembra 2021, touto novou ústavnou sťažnosťou.

11. Pri prejednaní ústavnej sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak mu túto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

12. Ústavný súd zásadne môže o merite veci rozhodovať len v prípade takej ústavnej sťažnosti, ktorá smeruje proti konečným rozhodnutiam orgánov verejnej moci. Spravidla musí ísť o rozhodnutie, ktorým sa súdne či iné konanie končí a jeho účastník nemá možnosť inej právnej obrany než využitie inštitútu ústavnej sťažnosti. V konaní, ktoré v čase predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ešte stále prebieha, nemožno uvažovať o splnení tejto požiadavky (IV. ÚS 361/2010). Úlohou ústavného súdu ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti nie je meniť, napravná tvrdené či skutočné pochybenia všeobecných súdov a iných orgánov v dosiaľ právoplatne neskončených konaniach. Ústavný súd je zásadne povolaný zaoberať sa zásahom do ústavne zaručených práv a slobôd sťažovateľa v právoplatne skončenej veci za súčasného vyčerpania

všetkých garantovaných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje (napr. II. ÚS 211/2016).

13. Ústavný súd na základe oznámenia predsedu okresného súdu doručeného ústavnému súdu 22. novembra 2021 zistil, že napadnuté konanie, v ktorom sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv, nie je doteraz právoplatne skončené.

14. Ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy nemá v súčasnosti právomoc konať vo veci namietaného porušenia práv sťažovateľa podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 13 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu vzhľadom na to, že vo veci nebolo doteraz právoplatne rozhodnuté, teda nemožno ich porušenie namietat' v neskončenom konaní, ako to robí sťažovateľ. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie (obdobne napr. III. ÚS 135/04, IV. ÚS 405/04, III. ÚS 133/05, III. ÚS 186/06).

15. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa už ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľa uvedenými v ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2021

Libor Duľa
predseda senátu